



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuctio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 6. Praxis divinae praesentiae

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

Philosophi profitebantur suo se consortio homines facere meliores. Ita & tu, si verè Religiosus es, optimi servi Dei partibus fungere. Trahe ad Dominum quoscumque potes, sit omnis narratio tua in præceptis Altissimi, nec permittas quempiam à te discedere sine aliquo spirituali emolumento. Patiens esto ad omnes: & si quis te spernat, si quis contradicat, si quis verba proferat acerba, inepta, puerilia, si acerbis moribus sit præditus, & ingenio refractario, cave ne eum contristes, sed te suaviter omnibus accommoda, ut omnes lucreris. Omnium dicta & facta in meliorem partem interpretare quantum licet, aliorum infirmitati condescende. Animum non prorsus effundas, sed collige interdum, & piis affectibus ad Deum eleva, quem semper præsentem mentis oculo intueri debes.

§. VI. *Praxis divina præsentia.*

INstrumentum efficacissimum ad assequendam omnem perfectionem, & quasi fundamentum vitæ spiritualis, est Deum jugiter præsentem mentis oculis contemplari. Nullum exercitium hoc præstantius, nullum utilius. Purgat, & retrahit à peccatis, contemptum parit rerum humanarum, sensus corrigit, mentem sanctificat; & est quædam in terris representatio cœlestis beatitudinis, in qua Beati perpetua Dei visione perfruuntur. Sicut nullum est momentum, quo non utaris, vel fruaris Dei bonitate & misericordia, ita nullum oportet esse, quo eum præsentem non habeas: nec tam sæpe respirare debes, quàm Dei meminisse.

1. Triplex autem est modus, quo Deum potes præsentem concipere in omni loco: quorum primus dicitur imaginarius, alter intellectualis, tertius affectivus. Primus imperfectus est, fitque vi imaginationis, cujus maxima fingendi potestas est. Hoc modo contemplari potes, & præsentem semper habere Christum Dominum in assumpta humanitate, sive jacentem in præsepio, sive spinis coronatum, sive crucifixum, vel resurgentem, aut ascen-

dentem in cœlum, qui ante te ambulet, te videat & consideret, omnes actus, sermones, & cogitationes observet. Cavenda sunt tamen pericula quæ in hoc præsentis modo occurrere possunt, ne videlicet corpus lædas, dum vim nimiam adhibes in his imaginibus efformandis, & contrariis distractionibus repellendis, aut periculum incurras illusionum, dæmone efficiente, ut te credas realiter videre quod imaginaris. Adde quod huic modo non tantum insistere debes, ne fias inhabilis ad alios meliores & magis spirituales.

II. Secundus modus perfectior fit per intellectum concipiendo Deum ubique præsentem per essentiam, præsentiam, & potentiam. Cœlum enim & terram implet sua immensitate, & verè ubique est sanctissima Trinitas, adeo ut si lumen gloriæ adesset, hic beatus esses: omnia nuda, & aperta sunt oculis ejus, tuumque cor, & renes scrutatur: omnia movet, sustentat, & regit in pondere, numero, & mensura, modo, specie & ordine, substantia, virtute, & operatione; origine decursu, & termino: & omnia in omnibus operatur. Et quomodo non timebis, & amabis eum, cum omnia opera sint velut sol in conspectu ejus? Quæcumque facis, ille melius videt, quàm tu qui facis.

III. Tertius modus perfectissimus est per actus ferventissimos amoris, per intimam cum ipso unionem, ratione cujus intra teipsum Deum respicis existentem cum omnibus suis attributis, perfectionibus, gloria, majestate, omnipotentia, idque magis intimè quàm sit anima tua in corpore tuo. *An nescitis*, inquit Apostolus, *quoniam membra vestra templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est?* Adorna igitur animam tuam, & fac eam idoneam Dei omnipotentis habitationem: ibi decenter, & familiariter cum eo age. Quid vagaris extra te ipsum ad bona apparentia creaturarum, cum in te sit fons indeficiens omnium bonorum? Quid dies expendis quærendo Deum tanquam absentem, cum ipsum præsentem habeas? Quære eum intra teipsum, tatiùs enim est, quàm

eum quærere in creaturis, quarum externa species sæpe te allicere, & impedire potest, ne ad Creatorem, qui est intra illas, ingrediaris.

IV. Si nondum mentem purgasti ab affectu rerum caducarum: aut si ratione officii variis occupationibus distraheris, facilius erit tibi Deum præsentem venerari in omnibus rebus, in conversando, ambulando, aspiciendo, audiendo, gustando, cogitando, & in omni actione tua; in singulis hominibus, in superioribus, inferioribus, æqualibus; in herbis, floribus, arboribus; in bestiis terræ, & volucris cœli; in fontibus & fluminibus, in montibus & collibus, in aëre & igne; in sole, luna & stellis: nam revera in omnibus est Deus, dans unicuique esse, vivere & moveri. Quidam omnia, quæ audiebat & videbat, ad Christi passionem referebat. Si clamor occurreret, aut tumultus, vel ictus malleorum: si scalas aspiceret, aut ligna, aut lanceas, aut clavos, aut aliud quidpiam; ex omnibus occasionem captabat Christi passionem grato animo recolendi.

V. Quocumque autem modo Deum præsentem consideres, crebris ad eum aspirationibus tanquam ad finem tuum assurgendum est, eliciendo actus fidei, spei, & charitatis, & ad ejus unionem suspirandum, tum studendum est puritati cordis, scriptum est enim: *Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt*: denique aliquo signo exteriori exercitanda mens est ad ipsius memoriam; cujusmodi sunt pulsus campanæ, vel horologii, filus, sive annulus digito, vel catenula brachio adstricta, vel inscriptum parieti hoc lemma, *Ubique Deus*, & alia ejusdem generis; ne ingruentibus distractionibus, Domini Dei tui non sine magno animæ detrimento obliviscaris.

VI. Licet Dei præsentis memoria semper necessaria sit, quia tamen plurimæ sunt humanæ mentis evagationes, eam saltem aliquoties in die omni studio renovare debes, nimirum summo mane, initio orationis mentalis & vocalis, cum imminet aliqua peccandi occasio, exemplo

Joseph, & Susannæ, ante quælibet virtutis opera, cum e domo egrederis, ante examen, & cubitum, & cum noctu expergisceris.

VII. In hoc exercitio affectui magis insistendum est, quàm speculationi; copiosior enim fructus ex ignitis cum Deo colloquiis, quàm ex consideratione refertur: inò ex affectu plurima consideratio velut ex fonte promanat. Crebra autem, & humili oratione cum charitate hoc donum impetrabis. Orabis igitur, & dices. *Quo ibo à spiritu tuo, Domine Deus meus, & quò à facie tua fugiam? Si ascendero in cælum, tu illic es; si descendero in infernum, ades: neque te cæli cælorum capere possunt. O quàm caci sumus filii hominum, qui te Dominum præsentem non veremur, neque tuo aspectu componimur, neque à peccatis patrandis deterremur! Ergo-ne credote hic, & ubique præsentem esse, & omnia opera mea, atque intimas cogitationes perscrutari, nihilque occultum esse oculis tuis? Certè si crederem, non auderem te audiente, & vidente ea facere, loqui, & cogitare, de quibus in conspectu hominum erubescerem. Quanta enim puritate, ô puritas infinita, coram te enitere debeat, in cujus conspectu cæli non sunt mundi, & in cujus faciem supremi seraphici spiritus respicere non præsumunt? Audio tamen te dicentem, Ambula coram me, & esto perfectus; & ideo fiduciam habeo orandi ad te, ut non abscondas faciem tuam à me, neque declines in ira à servo tuo. Ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum, ita oculi mei ad te, donec mei miserearis. Respice in me, & miserere mei, & ostende mihi faciem tuam. Faciem tuam Domine requiro; ne averras eam à me, sed fac misericordiam cum servo tuo, ut semper ambulem coram te in hac peregrinatione, teque in patria perfruar in æternum. Amen.*

§. VII. Praxis rectæ Intentionis.

I. **R**ECTA intentio illa dicitur, quæ operis sui finem constituit Deum, & ad ejus honorem, & gloriam